

Del af deres Formue og Indtægter til Bedste for de fattige Kirker.

Den ærede Minister svarede mig, at med disse Paragraffer, 16 og 17, gjorde man egentlig ingen Forandring i de bestaaende Forhold, thi her var jo Tale om at ligne over hele Kjøbenhavn, hvad man nu havde Ret til at ligne paa det enkelte Sogn. Han sagde: ogsaa nu kan man ligne disse Udgifter — og det samme sagde han i sit Svar til det ærede Medlem for Verninge (Holm) — paa hvert enkelt Sogn. Nu *kan* man gøre det, siger den ærede Minister. Men man *gør* det ikke; det er Sagen. Siden 1896, da Loven af 1888 traadte ud af Kraft for bestandig, have vi ikke haft en saadan Ligning. Naar Folketinget i 1896 lod Loven af 1888 træde ud af Kraft, var Meningene, at nu var denne Ligning overflødig, nu skulde den høre op. Siden 1896 er der ikke foretaget nogen Paaligning. Det viser, at naar vi ikke have Loven af 1888, som for længst er gaaet ud af Kraft, og naar vi ikke faa disse Paragraffer, som Ministeren foreslaar, ere vi forholdsvis godt stillede. Der ligger nemlig et saa stærkt Pres paa de kirkeskatlignende Myndigheder, at de tage sig meget omhyggelig i Agt for at gøre det; thi de vide, hvor stor Forbitrelse og Misfornøjelse en saadan Paaligning af Skat vilde medføre. Derfor vogte de sig, derfor blive de sparsommelige, derfor gik det, som det gik, da de under den forrige Minister skulde have Stakittet om Trinitatis Kirke, hvortil der behøvedes 3,000 Kr. Faa vi ikke denne Lov, sagde man, saa maa vi ligne det. Men da de ikke fik Loven, lignede de alligevel ikke, men lavede alligevel Stakittet, og det staar der. Det har altsaa vist sig, at det ikke var rigtigt, hvad de sagde, at de ikke havde de fornødne Midler; de kunde spare paa andre Punkter. Med andre Ord, hvis vi beholde den nuværende Lov og ikke gennemføre Ministerens Lovforslag, indføre vi en sund Sparsommelighed i Kjøbenhavn med Hensyn til Kirkernes Drift, saa tvinge vi Kirkebestyrelsen, Patronatet, til at finde andre Udveje. Ved at vedtage Ministerens Forslag aabne vi alle Døre for store og stærkt stigende Udgifter, Udgifter, der skulle lignedes paa den kjøbenhavnske Befolkning med indtil $\frac{1}{5}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst. Jeg hævder stadig, at det er noget dristigt at forlange, at i det Øjeblik man nedsætter vor Skatteprocent fra 3 til 2 og siger, at vi skulle nøjes med disse Penge til de kommunale Udgifter, skønt Kommunalbestyrelsen enstemmig har er-

klæret, at den ikke kan nøjes dermed, i det Øjeblik, man vil binde og baste os paa Hænder og Fødder og ikke give os flere Penge til kommunale Reforme, skulle vi finde os i, at Skatten sættes op med $\frac{1}{5}$ pCt. — ikke til kommunale Reforme, ikke til bedre Skolevæsen, ikke til bedre Alderdomsforsørgelse, ikke til bedre Gader og Veje, ikke til kommunale Interesser i det hele taget, nej, til Kirkernes Drift. Det finde vi noget dristigt fra Ministerens Side, og det ville vi meget bede Folketinget om ikke at gaa med til. Den højtærede Minister gentog, ligesom han stadig gentager dette, at hvis vi ikke vedtage hans Paragraffer, vil det gaa ud over de fattige Sogne, og han nævnte St. Johannes Sogn, der trængte til en Hovedreparation paa 50,000 Kr., og disse Penge vilde da blive lignede paa Menigheden der ude, paa den fattige Befolkning der ude. Lad os se, om de ville, lad os se, om de tør! De have ikke turdet gøre det til Dato, de have ikke turdet gøre det siden 1896 — lad os se, om de tør vække den Uvillie mod Kirken, som det vil medføre! Jeg tvivler derom. Jeg tvivler om, at de, naar de ikke have gjort det i de sidste 6 Aar, tør gøre det i de kommende Aar. Men dernæst er det jo kun en meget ringe Udgift, kun 50,000 Kr., som det kan være, der kan skaffes Udvej for paa anden Maade, ligesom med Gitteret paa Trinitatis Kirkeplads; men for Frue Kirke drejer det sig om 142,000 Kr. Det vilde altsaa være et daarligt Bytte, om de fattige paa Nørrebro blev fri for en væsentlig Part af disse 50,000 Kr., naar de saa til Gengæld fik Part i de 142,000 Kr. til Frue Kirke. Lad os beholde den gældende Kirkelovgivning, lad os ganske rolig falde tilbage paa Danske Lov, og lad Kirkerne i Kjøbenhavn se at indrette sig efter den! Det tror jeg bliver en billigere, retfærdigere og mere demokratisk Kirkeordning end den ny Kirkebeskatning, Ministeren vil indføre.

Formanden: Det vil sikkert blive muligt at slutte Forhandlingerne i indeværende Møde, hvis ærede Talere ville indskrænke sig til kortere Udtalelser. Det henstiller jeg derfor.

Aadal: Efter at den højtærede Minister har udtalt om det Ændringsforslag, jeg før motiverede, at han maatte tilraade ikke at stemme for det, skønt han i og for sig havde Sympati med at faa dette Spørgsmaal løst, men maatte fremhæve